Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MACIEJ SZPUNAR
prednesené 23. novembra 2023 [1]

Vec C-801/21 P

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo
proti

Indo European Foods Ltd

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Zamietnutie námietky – Žaloba o neplatnosť – Predmet žaloby – Záujem na konaní – Vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie“

I. Úvod

1. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 6. októbra 2021, Indo European Foods/EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice) (T-342/20, EU:T:2021:651) (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd vyhovel žalobe podanej spoločnosťou Indo European Foods Ltd proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 2. apríla 2020 (vec R 1079/2019-4) (ďalej len „sporné rozhodnutie“) týkajúcemu sa prihlášky obrazovej ochrannej známky Abresham Super Basmati Selaa Grade One World’s Best Rice.

2. Prejednávaná vec poskytuje Súdnemu dvoru príležitosť vysvetliť otázku zániku práva v priebehu konania v dôsledku vystúpenia Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie, na ktorom bola založená námietka proti zápisu ochrannej známky Európskej únie.

3. Konkrétne vzniká otázka procesného účinku takého zániku, keďže predmetom odvolania je výlučne preskúmanie prípustnosti žaloby o neplatnosť rozhodnutia o zamietnutí námietky zo strany Všeobecného súdu.

[1] Jazyk prednesu: francúzština.

II. Právny rámec

A. Medzinárodné právo

4. Prvý, štvrtý a ôsmy odsek preambuly Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu [2], ktorá bola prijatá 17. októbra 2019 a nadobudla účinnosť 1. februára 2020, stanovuje:

„Berúc do úvahy, že [Spojené kráľovstvo] na základe výsledku referenda v Spojenom kráľovstve a svojho zvrchovaného rozhodnutia opustiť Európsku úniu oznámilo 29. marca 2017 svoj úmysel vystúpiť z [Únie]… v súlade s článkom [50 ZEÚ]…,

…

Pripomínajúc, že podľa článku [50 ZEÚ]… a s výhradou dojednaní stanovených v tejto dohode sa právo Únie… v celom svojom rozsahu prestane uplatňovať na Spojené kráľovstvo od dátumu nadobudnutia platnosti tejto dohody,

…

Berúc do úvahy, že je v záujme Únie aj Spojeného kráľovstva určiť prechodné alebo implementačné obdobie, počas ktorého by sa… právo Únie… malo uplatňovať na Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve, pričom by malo všeobecne platiť, že jeho účinok je rovnaký ako vo vzťahu k členským štátom, aby sa predišlo narušeniu v období, počas ktorého sa bude rokovať o dohode(-ách) o budúcom vzťahu.“

5. Článok 1 tejto dohody, nazvaný „Cieľ“, stanovuje:

„V tejto dohode sa stanovujú dojednania týkajúce sa vystúpenia [Spojeného kráľovstva] z [Únie]…“

6. Článok 126 tejto dohody, nazvaný „Prechodné obdobie“, stanovuje:

„Uplatňuje sa prechodné alebo implementačné obdobie, ktoré sa začne dátumom nadobudnutia platnosti tejto dohody a skončí sa 31. decembra 2020.“

7. Článok 127 tejto dohody, nazvaný „Rozsah pôsobnosti prechodu“, v odsekoch 1, 3 a 6 stanovuje:

„1. Pokiaľ sa v tejto dohode nestanovuje inak, právo Únie sa uplatňuje na Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve počas prechodného obdobia.

…

3. Právo Únie uplatniteľné podľa odseku 1 má v prechodnom období vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu a v Spojenom kráľovstve rovnaké právne účinky ako tie, ktoré má v rámci Únie a jej členských štátov, a vykladá a uplatňuje sa v súlade s rovnakými metódami a všeobecnými zásadami, aké sa uplatňujú v rámci Únie.

[2] Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7 (ďalej len „dohoda o vystúpení“).

…

6. Pokiaľ sa v tejto dohode nestanovuje inak, počas prechodného obdobia sa každý odkaz na členské štáty v práve Únie uplatniteľnom podľa odseku 1 vrátane práva Únie vykonávaného a uplatňovaného členskými štátmi chápe ako odkaz zahŕňajúci Spojené kráľovstvo.“

8. Podľa článku 185 štvrtého odseku dohody o vystúpení:

„Druhá a tretia časť s výnimkou článku 19, článku 34 ods. 1, článku 44 a článku 96 ods. 1, ako aj hlava I šiestej časti a články 169 až 181 sa uplatňujú od skončenia prechodného obdobia.“

B. Právo Únie

1. Nariadenie č. 207/2009

9. Nariadenie (ES) č. 207/2009 [3] bolo zmenené nariadením (EÚ) 2015/2424 [4] (ďalej len „nariadenie č. 207/2009“), ktoré nadobudlo účinnosť 23. marca 2016. [5]

10. Odôvodnenia 2 až 4, 6 a 7 nariadenia č. 207/2009 stanovujú:

„(2) Je žiaduce podporovať v [celej Únii] harmonický rozvoj hospodárskych aktivít a plynulé a vyvážené rozširovanie ustanovením vnútorného trhu, ktorý bude riadne fungovať a poskytovať podmienky, ktoré sú podobné podmienkam dosiahnutým na národnom trhu. V snahe vytvoriť trh takéhoto typu a pretvárať ho čoraz viac a viac na spoločný trh sa musia nielenže odstrániť bariéry voľného pohybu tovarov a služieb a zaviesť opatrenia, ktoré zabezpečia, že nedôjde k deformácii hospodárskej súťaže, ale navyše sa musia vytvoriť právne podmienky, ktoré umožnia podnikom prispôsobiť svoje aktivity rozsahu [Únie], či už pri výrobe alebo distribúcii tovarov, alebo pri poskytovaní služieb. Na tieto účely musia ochranné známky, ktoré umožňujú rozlišovanie výrobkov a služieb podnikov identickým spôsobom v rámci [celej Únie], bez ohľadu na hranice, figurovať medzi právnymi nástrojmi, ktoré budú mať podniky k dispozícii.

(3) Na účely sledovania uvedených cieľov [Únie] sa javí nevyhnutným prijatie spoločného režimu [Únie] pre ochranné známky, na základe ktorého môžu podniky prostredníctvom jedného procesného systému nadobudnúť ochranné známky [Európskej únie], ktorým sa bude poskytovať jednotná ochrana a ktorý bude účinný na celom území [Únie]. Zásada jednotného charakteru ochrannej známky [Európskej únie] určená takýmto spôsobom by sa mala uplatňovať, pokiaľ nie je v tomto nariadení stanovené inak.

(4) Prekážka teritoriality práv delegovaných na majiteľov ochranných známok právnymi predpismi členských štátov nemôže byť odstránená aproximáciou právnych predpisov. S cieľom rozvinúť neobmedzenú hospodársku aktivitu v celom priestore vnútorného trhu v prospech podnikov je nutné, aby existovali také ochranné známky, ktoré sa budú riadiť jednotným právom [Únie] priamo uplatniteľným vo všetkých členských štátoch.

[3] Nariadenie Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

[4] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 207/2009 (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21).

[5] Vzhľadom na dátum podania spornej prihlášky, t. j. 14. jún 2017, ktorý je rozhodujúci na určenie uplatniteľného hmotného práva, sa skutkové okolnosti veci riadia hmotnoprávnymi ustanoveniami nariadenia č. 207/2009, zmeneného nariadením 2015/2424.

…

(6) Právo [Únie], ktoré sa týka ochranných známok, nenahrádza právne predpisy členských štátov o ochranných známkach. V skutočnosti sa nejaví oprávnené vyžadovať od podnikov, aby požiadali o zápis svojich ochranných známok ako ochranných známok [Európskej únie]. Národné ochranné známky sú naďalej potrebné pre tie podniky, ktoré si neželajú ochranu svojich ochranných známok na úrovni [Únie].

(7) Práva na ochrannú známku [Európskej únie] sa nedajú nadobudnúť inak ako zápisom a zápis sa musí zamietnuť najmä vtedy, ak… je v rozpore so skoršími právami.“

11. Článok 1 nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Ochranná známka Európskej únie“, v odseku 2 stanovuje:

„Ochranná známka Európskej únie má jednotný charakter. Má rovnaké účinky v celej Únii: môže byť zapísaná, prevedená, možno sa jej vzdať, alebo môže byť predmetom rozhodnutia o zrušení práv majiteľa alebo môže byť vyhlásená za neplatnú a jej používanie môže byť zakázané len na území celej Únie. Táto zásada platí, pokiaľ v tomto nariadení nie je uvedené inak.“

12. Článok 6 tohto nariadenia, nazvaný „Spôsoby nadobudnutia ochrannej známky EÚ“, stanovuje:

„Ochranná známka EÚ sa nadobúda zápisom.“

13. Článok 8 tohto nariadenia, nazvaný „Relatívne dôvody zamietnutia“, v odseku 4 stanovuje:

„Na základe námietok majiteľa nezapísanej ochrannej známky alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ktorý má väčší ako iba miestny dosah, sa ochranná známka, ktorá je predmetom prihlášky, nezapíše, pokiaľ podľa právnych predpisov Únie alebo práva členského štátu, ktorým sa spravuje dané označenie:

a) práva k takémuto označeniu boli nadobudnuté pred dátumom podania prihlášky ochrannej známky EÚ alebo pred dátumom práva prednosti uplatneného na podporu prihlášky ochrannej známky EÚ;

b) takéto označenie udeľuje jeho majiteľovi právo zakázať používanie neskoršej ochrannej známky.“

14. Článok 9 tohto nariadenia, nazvaný „Práva z ochrannej známky EÚ“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Zápisom ochrannej známky EÚ nadobúda majiteľ výlučné práva k nej.

2. Bez toho, aby boli dotknuté práva majiteľov nadobudnuté pred dňom podania prihlášky alebo dňom práva prednosti ochrannej známky EÚ, má majiteľ uvedenej ochrannej známky EÚ právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali v súvislosti s tovarmi alebo službami akékoľvek označenie, ak:

…

b) označenie je zhodné s ochrannou známkou EÚ alebo je jej podobné a používa sa v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka EÚ zapísaná, alebo sú im podobné, pokiaľ existuje pravdepodobnosť zámeny na strane verejnosti; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa pravdepodobnosť asociácie označenia s ochrannou známkou;

…“

15. Článok 9b nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Dátum, od ktorého sa uplatňujú práva voči tretím osobám“, stanovuje:

„1. Práva z ochrannej známky EÚ možno voči tretím osobám uplatniť odo dňa zverejnenia zápisu ochrannej známky.

2. Primeranú náhradu škody možno požadovať za činnosti uskutočnené po dátume zverejnenia prihlášky ochrannej známky EÚ, ak by takéto činnosti po zverejnení zápisu ochrannej známky boli na základe tohto zverejnenia zakázané.

3. Súd, ktorý vo veci koná, nesmie rozhodnúť vo veci samej až dovtedy, kým sa zápis nezverejní.“

2. Nariadenie (EÚ) 2017/1001

16. Nariadením (EÚ) 2017/1001[6] bolo nariadenie č. 207/2009 s účinnosťou od 1. októbra 2017[7] zmenené a nahradené. Jeho odôvodnenie 12 stanovuje:

„V záujme zabezpečenia právnej istoty a úplného súladu so zásadou prednosti, na základe čoho má staršia zapísaná ochranná známka prednosť pred neskoršími zapísanými ochrannými známkami, je potrebné stanoviť, že práva z ochrannej známky EÚ by sa mali presadzovať bez toho, aby boli dotknuté práva majiteľov nadobudnuté pred dňom podania alebo dňom práva prednosti ochrannej známky EÚ. …“

17. Článok 46 tohto nariadenia, nazvaný „Námietky“, v odseku 1 stanovuje:

„1. V lehote troch mesiacov od zverejnenia prihlášky ochrannej známky EÚ môžu podať námietky proti zápisu ochrannej známky z dôvodov, pre ktoré ju nemožno zapísať podľa článku 8:

…

c) majitelia starších ochranných známok alebo označení uvedených v článku 8 ods. 4 a osoby splnomocnené na základe príslušného vnútroštátneho práva uplatňovať tieto práva;

…“

[6] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

[7] Treba uviesť, že námietka proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky bola podaná 13. októbra 2017, takže v prejednávanej veci sa uplatnia procesné pravidlá nariadenia 2017/1001 týkajúce sa námietkového konania a odvolacieho konania, ktoré sa považujú za uplatniteľné v deň nadobudnutia ich účinnosti.

18. Článok 47 tohto nariadenia, nazvaný „Preskúmanie námietok“, v odseku 5 stanovuje:

„Ak preskúmanie námietok odhalí, že ochranná známka nemôže byť zapísaná pre niektoré alebo všetky tovary alebo služby, pre ktoré sa podala prihláška ochrannej známky EÚ, prihláška sa pre tieto tovary a služby zamietne. V opačnom prípade sa námietky zamietnu.“

19. Článok 51 tohto nariadenia, nazvaný „Zápis“, v odseku 1 stanovuje:

„… ak boli námietky s konečnou platnosťou vzaté späť, zamietnuté alebo sa inak stali bezpredmetnými, ochranná známka a údaje uvedené v článku 111 ods. 2 sa zapíšu do registra. Zápis sa zverejní“.

20. Článok 66 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Rozhodnutia, voči ktorým možno podať odvolanie“, v odseku 1 stanovuje:

„Proti rozhodnutiam všetkých rozhodovacích útvarov úradu uvedených v článku 159 písm. a) až d)… možno podať odvolanie. Uvedené rozhodnutia nadobudnú právoplatnosť až dňom uplynutia lehoty na podanie odvolania uvedenej v článku 68. Podanie odvolania má odkladný účinok.“

21. Článok 71 tohto nariadenia, nazvaný „Rozhodnutia o odvolaní“, v odseku 3 stanovuje:

„Rozhodnutia odvolacieho senátu nadobudnú právoplatnosť až dňom uplynutia lehoty uvedenej v článku 72 ods. 5 alebo ak bola v tejto lehote na Všeobecný súd podaná žaloba, dňom zamietnutia takejto žaloby alebo odvolania podaného proti rozhodnutiu Všeobecného súdu na Súdnom dvore.“

22. Článok 72 tohto nariadenia, nazvaný „Žaloby pred Súdnym dvorom“, v odsekoch 1, 2, 3 a 6 stanovuje:

„1 Proti rozhodnutiu odvolacieho senátu o odvolaní možno podať žalobu na Všeobecnom súde.

2. Žalobu možno podať z dôvodu nedostatku právomoci, porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia ZFEÚ, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek právneho predpisu týkajúceho sa ich uplatňovania alebo zneužitia právomoci.

3. Všeobecný súd má právomoc napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

…

6. Úrad prijme opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Všeobecného súdu alebo v prípade odvolania proti uvedenému rozsudku, s rozsudkom Súdneho dvora.“

III. Okolnosti predchádzajúce sporu

23. Okolnosti predchádzajúce sporu sú podrobne opísané v napadnutom rozsudku, na ktorý v tejto súvislosti odkazujem.[8] Podstatné informácie potrebné na pochopenie týchto návrhov možno zhrnúť takto.

[8] Body 1 až 12 napadnutého rozsudku.

24. Pán Hamid Ahmad Chakari podal 14. júna 2017 na EUIPO prihlášku ochrannej známky EÚ. Prihláška bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Európskej únie* č. 169/2017 zo 6. septembra 2017.

25. Dňa 13. októbra 2017 podala Indo European Foods námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky. Námietka bola založená na staršej nezapísanej slovnej ochrannej známke používanej v Spojenom kráľovstve. Dôvodom uvedeným na podporu námietky bol dôvod uvedený v článku 8 ods. 4 nariadenia 2017/1001. Indo European Foods v podstate tvrdila, že podľa práva uplatniteľného v Spojenom kráľovstve môže zakázať používanie prihlasovanej ochrannej známky prostredníctvom „extenzívnej" formy žaloby týkajúcej sa neoprávneného používania označenia (*action for passing off*).

26. Dňa 5. apríla 2019 námietkové oddelenie zamietlo námietku v celom rozsahu z dôvodu, že dôkazy predložené spoločnosťou Indo European Foods nie sú dostatočné na preukázanie toho, že staršia ochranná známka sa pred relevantným dátumom a na predmetnom území používala v obchodnom styku, ktorý má väčší ako iba miestny dosah.

27. Dňa 16. mája 2019 podala Indo European Foods odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.

28. Sporným rozhodnutím štvrtý odvolací senát EUIPO zamietol odvolanie ako nedôvodné z dôvodu, že Indo European Foods nepreukázala, že je možné zakázať používanie prihlasovanej ochrannej známky v Spojenom kráľovstve na základe tzv. extenzívnej formy neoprávneného používania označenia.

IV. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

29. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 2. júna 2020 podala Indo European Foods žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti a zmeny sporného rozhodnutia.

30. Na podporu svojej žaloby Indo European Foods uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 4 nariadenia č. 207/2009.

31. EUIPO vo svojom vyjadrení k žalobe najmä tvrdil, že v rozsahu, v akom sa námietka proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky zakladá na staršej ochrannej známke, ktorá nebola v Spojenom kráľovstve zapísaná, ochrana priznaná tejto ochrannej známke právom Spojeného kráľovstva síce zostala relevantná počas prechodného obdobia stanoveného v článkoch 126 a 127 dohody o vystúpení (ďalej len „prechodné obdobie"), námietkové konanie a žaloba podaná na Všeobecný súd sa však po uplynutí tejto lehoty stali bezpredmetnými. EUIPO okrem toho tvrdil, že vzhľadom na to, že zrušenie sporného rozhodnutia už nemôže priniesť spoločnosti Indo European Foods nijaký prospech, nemá už záujem na konaní na Všeobecnom súde.

32. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku rozhodol, že žaloba je prípustná, a sporné rozhodnutie zrušil. Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa prípustnosti, ktoré uviedol EUIPO, Všeobecný súd na jednej strane v bodoch 17 až 23 tohto rozsudku rozhodol, že nemožno konštatovať, že predmet sporu zanikne, ak v priebehu konania nastane udalosť, v dôsledku ktorej by staršia ochranná známka mohla stratiť postavenie nezapísanej ochrannej známky alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ktorý má väčší ako iba miestny dosah, najmä v nadväznosti na vystúpenie členského štátu z Únie, lebo v opačnom prípade by Všeobecný súd

zohľadnil dôvody, ktoré nastali po prijatí sporného rozhodnutia a ktoré nemôžu mať vplyv na jeho dôvodnosť. Na druhej strane v bodoch 24 až 27 uvedeného rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenia, ktorými sa EUIPO usiloval preukázať, že záujem spoločnosti Indo European Foods na konaní zanikol, pričom rozhodol, že nemožno tvrdiť, že v prípade zrušenia sporného rozhodnutia by odvolací senát bol povinný zamietnuť odvolanie pre neexistenciu staršej ochrannej známky chránenej právom členského štátu, keďže odvolací senát musí na účely posúdenia skutkového stavu vychádzať nie zo stavu v čase prijatia nového rozhodnutia, ale zo stavu, v akom sa odvolanie nachádzalo pred prijatím sporného rozhodnutia.

V. Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

33. Uznesením zo 7. apríla 2022 Súdny dvor prijal toto odvolanie, pričom konštatoval, že žiadosť EUIPO o prijatie odvolania z právneho hľadiska dostatočne preukazuje, že odvolanie vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad a vývoj práva Únie.

34. Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 16. júna 2022 bol povolený vstup Spolkovej republiky Nemecko do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov EUIPO.

35. Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 16. decembra 2022 bol zamietnutý návrh spoločnosti Walsall Conduits Ltd na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov spoločnosti Indo European Foods.

36. EUIPO v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– určil, že nie je potrebné rozhodnúť o žalobe podanej spoločnosťou Indo European Foods proti spornému rozhodnutiu,

– uložil spoločnosti Indo European Foods povinnosť nahradiť trovy tohto konania a konania na Všeobecnom súde.

37. Indo European Foods vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie,

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

38. Spolková republika Nemecko podporuje návrhy EUIPO.

39. EUIPO a Indo European Foods predniesli ústne pripomienky na pojednávaní, ktoré sa konalo 14. septembra 2023.

VI. Analýza

40. Na podporu svojho odvolania EUIPO uvádza jediný odvolací dôvod založený na tom, že Všeobecný súd porušil podmienku týkajúcu sa zachovania záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní, ktorý sa delí na tri časti. V prvej časti jediného odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamenil pojem

„preskúmanie zákonnosti“ so samostatnou požiadavkou pretrvávajúceho záujmu na konaní. V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie, keď *in concreto* neposúdil pretrvávanie záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní vzhľadom na osobitosti práva ochranných známok. V tretej časti tohto odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že z nesprávneho posúdenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, vyplýva, že EUIPO je povinný nezohľadniť právne účinky uplynutia prechodného obdobia.

41. Svoju analýzu začnem preskúmaním prvej časti jediného odvolacieho dôvodu, pričom podrobne uvediem dôvody, pre ktoré sa domnievam, že tento odvolací dôvod treba zamietnuť (časť A). Následne preukážem, že podľa môjho názoru má Indo European Foods záujem na konaní na Všeobecnom súde, takže druhá a tretia časť jediného odvolacieho dôvodu musia byť tiež zamietnuté a nemôžu viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku (časti B a C).

A. O prvej časti jediného odvolacieho dôvodu: predmet žaloby na Všeobecnom súde

42. V prvej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 15 až 21 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa pri určovaní, či pretrváva záujem spoločnosti Indo European Foods na konaní, zameral na otázku, či uplynutie prechodného obdobia mohlo mať vplyv na zákonnosť sporného rozhodnutia v čase jeho prijatia. Všeobecný súd tým zamenil preskúmanie zákonnosti s požiadavkou pretrvávajúceho záujmu na konaní.

43. Domnievam sa však, že tieto tvrdenia vyplývajú z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku a v ňom citovanej judikatúry.

44. Chcem totiž poukázať na to, že na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, Všeobecný súd v bodoch 15 až 21 napadnutého rozsudku neskúmal otázku pretrvávajúceho záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní ani otázku zákonnosti sporného rozhodnutia, ale otázku zániku *predmetu žaloby*, konkrétne rozhodnutie z 2. apríla 2020, ktorým odvolací senát zamietol námietku podanú spoločnosťou Indo European Foods.

45. Predmet žaloby a záujem osoby, ktorá ju podala, na konaní sú dve odlišné otázky. Predmetom žaloby o neplatnosť je objektívna skutočnosť, a to akt, ktorého zrušenie sa navrhuje. Záujem na konaní je subjektívnym prvkom, ktorého cieľom je určiť, či žaloba môže v prípade úspechu priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ju podal. [9]

46. Je pravda, že tieto dve skutočnosti spolu často súvisia, najmä v rozsahu, v akom sa existencia záujmu na konaní posudzuje „vzhľadom na predmet žaloby“ [10] a zánik predmetu žaloby nevyhnutne vedie k zániku záujmu na konaní. Záujem žalobcu na konaní však môže zaniknúť aj vtedy, ak predmet žaloby pretrváva. [11]

[9] Rozsudky zo 4. júna 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25); zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55), ako aj z 20. decembra 2017, Binca Seafoods/Komisia (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 44).

[10] Rozsudky z 28. mája 2013, Abdulrahim/Conseil a Komisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 61), a zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 57).

[11] Pozri napríklad rozsudok z 18. marca 2010, Centre de Coordination Carrefour/Komisia (T-94/08, EU:T:2010:98).

47. Pretrvávanie predmetu žaloby o neplatnosť predpokladá, že rozhodnutie, ktorého sa žaloba týka, naďalej vyvoláva účinky. Z ustálenej judikatúry teda vyplýva, že zánik predmetu žaloby môže byť spôsobený najmä späťvzatím alebo nahradením aktu v priebehu konania.[12] Rovnako sa považuje za bezpredmetnú žaloba proti rozhodnutiu EUIPO o námietke, ak bola námietka vzatá späť po dohode medzi účastníkmi konania,[13] ak ochranná známka, na ktorej bola námietka založená, bola vyhlásená za neplatnú,[14] alebo ak bola vzatá späť samotná prihláška, proti ktorej účastník konania vzniesol námietku.[15]

48. Chcem poukázať na to, že v každom z týchto prípadov Súdny dvor rozhodol, že predmet žaloby o neplatnosť zanikol, keďže v priebehu konania nastala udalosť, ktorá vyvolávala účinky *ex tunc*, takže sa malo vychádzať z toho, že predmetné rozhodnutie nikdy neexistovalo.

49. Za týchto podmienok mal Všeobecný súd s cieľom odpovedať na tvrdenie EUIPO, podľa ktorého predmet žaloby podanej na Všeobecný súd zanikol, preskúmať, či zánik skoršieho práva, na ktorom bola založená námietka dotknutá v spornom rozhodnutí, po uplynutí prechodného obdobia a počas konania na Všeobecnom súde mohol mať vplyv na spor týkajúci sa zamietnutia námietky, v dôsledku čoho treba vychádzať z toho, že spor nikdy neexistoval.

50. Na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, sa teda Všeobecný súd nepokúšal určiť, či koniec prechodného obdobia po vystúpení Spojeného kráľovstva z Únie mohol mať vplyv na *zákonnosť* sporného rozhodnutia, ale len to, či táto skutočnosť mala vplyv na pretrvávanie predmetu žaloby.

51. V tejto súvislosti z bodov 20 a 21 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd rozhodol, že hoci z judikatúry vyplýva, že zánik skoršieho práva, na ktorom je námietka založená, z dôvodu vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie môže mať vplyv na výsledok námietkového konania, ak k nemu dôjde v priebehu konania na EUIPO, žaloba podaná na Všeobecný súd nemôže stratiť svoj predmet len z toho dôvodu, že ochranná známka, na ktorej je námietka založená, sa stala neplatnou v priebehu konania na Všeobecnom súde.

52. Podľa EUIPO je síce zjavné, že za predpokladu, že k zániku skoršieho práva, na ktorom je založená námietka, došlo v priebehu konania na EUIPO pred prijatím sporného rozhodnutia, treba dospieť k záveru, že žaloba je bezpredmetná z dôvodu neplatnosti tohto rozhodnutia, zo skutočnosti, že skoršie právo zaniklo až po prijatí uvedeného rozhodnutia, však nemožno automaticky vyvodiť, že predmet žaloby pretrváva. EUIPO predovšetkým tvrdí, že možnosť, aby skoršie právo bolo základom námietky v minulosti, neznamená, že žalobca má vzniknutý, existujúci a skutočný záujem na konaní.

53. Ako som však uviedol v bodoch 42 a 43 vyššie, z napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd sa z týchto dôvodov nevyjadril k otázke záujmu na konaní, ale len k otázke pretrvávania predmetu sporu, takže tvrdenie EUIPO považujem za neúčinné.

54. Okrem toho sa domnievam, že v analýze Všeobecného súdu nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Všeobecný súd odôvodnene rozlišuje medzi predmetom námietky podanej na EUIPO a predmetom žaloby podanej na Všeobecný súd. Predmetom konania na EUIPO je

[12] Rozsudok z 1. júna 1961, Meroni a i./Vysoký úrad (5/60, 7/60 a 8/60, EU:C:1961:10, s. 213).

[13] Uznesenie zo 17. apríla 2018, Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) (T-65/17, neuverejnené, EU:T:2018:204, body 20 až 22).

[14] Uznesenie zo 14. februára 2017, Helbrecht/EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes) (T-333/14, EU:T:2017:108, body 21 až 24).

[15] Uznesenie zo 14. februára 2023, Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) (T-428/22, neuverejnené, EU:T:2023:80).

námietka na základe práva v Spojenom kráľovstve. Táto námietka sa teda teoreticky môže stať bezpredmetnou v prípade zániku skoršieho práva, na ktorom je založená, v priebehu konania. Naproti tomu žaloba podaná na Všeobecný súd sa týka rozhodnutia prijatého na konci konania na EUIPO v čase, keď právo, na ktorom bola námietka založená, bolo ešte platné.

55. Ako v tejto súvislosti správne uvádza Všeobecný súd, nie je možné zohľadniť dôvody, ktoré vznikli po prijatí sporného rozhodnutia, pokiaľ tieto dôvody nemajú účinky na námietkové konanie, ktorého zavŕšením je konanie na Všeobecnom súde. [16]

56. Zánik skoršieho práva v dôsledku vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie, ku ktorému došlo po prijatí rozhodnutia, však nemôže mať vplyv na konanie na EUIPO, keďže nemožno vychádzať z toho, že skoršie právo zaniklo takým spôsobom, že sa predpokladá, že nikdy neexistovalo. Ako zdôrazňuje Indo European Foods, v dohode o vystúpení sa nenachádza nič, čo by umožňovalo dospieť k záveru, že vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie má za následok zánik skorších práv *ex tunc*. Z tejto dohody naopak vyplýva, že až do konca prechodného obdobia sa právo Únie v Spojenom kráľovstve naďalej uplatňuje. Vystúpenie tohto členského štátu z Únie teda nemožno chápať v tom zmysle, že nikdy nebolo členom Únie a že v dôsledku toho práva duševného vlastníctva založené na vnútroštátnom práve nikdy nemali význam v právnom poriadku Únie, ale len v tom zmysle, že tieto práva už od konca prechodného obdobia nevyvolávajú účinky stanovené v nariadení 2017/1001.

57. Za týchto podmienok zastávam názor, že Všeobecný súd správne rozhodol, že predmet žaloby, ktorú prejednáva, pretrváva. Z toho vyplýva, že prvú časť jediného odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

B. O druhej časti jediného odvolacieho dôvodu: pretrvávanie záujmu na konaní

58. V druhej časti jediného odvolacieho dôvodu EUIPO po prvé tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že *in concreto* nepreskúmal záujem spoločnosti Indo European Foods na konaní a obmedzil sa na zamietnutie tvrdení EUIPO spochybňujúcich jeho existenciu. Všeobecný súd tým zároveň dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Po druhé EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zameral svoju analýzu na otázku, či skoršie právo môže byť základom námietky, v dôsledku čoho nezohľadnil osobitosti námietkového konania a práva Únie v oblasti ochranných známok.

59. Pokiaľ ide o prvé tvrdenie EUIPO, z ustálenej judikatúry vyplýva, že prináleží žalobcovi, aby preukázal svoj záujem na konaní, ktorý je podstatnou a prvou podmienkou každého návrhu na začatie súdneho konania. [17]

60. Podľa mňa však z napadnutého rozsudku jasne, hoci implicitne vyplýva, že Všeobecný súd sa domnieval, že záujem spoločnosti Indo European Foods na konaní v čase podania žaloby existoval a nebol sporný, keďže sporné rozhodnutie jej spôsobuje ujmu. EUIPO na Všeobecnom súde tvrdil, že tento záujem na konaní pravdepodobne zanikne v dôsledku uplynutia prechodného obdobia, a v tejto súvislosti uviedol dve tvrdenia, ktoré Všeobecný súd zamietol. Všeobecný súd tak

[16] Rozsudok z 8. októbra 2014, Fuchs/ÚHVT – Les Complices (Hviezda v kruhu) (T-342/12, EU:T:2014:858, bod 24).

[17] Rozsudky zo 4. júna 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 27); z 20. decembra 2017, Binca Seafoods/Komisia (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 45), ako aj zo 7. novembra 2018, BPC Lux 2 a i./Komisia (C-544/17 P, EU:C:2018:880, bod 33).

v bode 28 napadnutého rozsudku rozhodol, že preukázaný záujem spoločnosti Indo European Foods na konaní nezanikol. Za týchto okolností nevnímam údajné prenesenie dôkazného bremena, na ktoré poukazuje EUIPO.

61. Všeobecný súd sa totiž obmedzil na konštatovanie, že tvrdenia EUIPO nemôžu spochybniť existenciu záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní, takže sa nemožno domnievať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia alebo nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

62. V každom prípade zastávam názor, že aj keby sa nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri posudzovaní záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní z dôvodu prenesenia dôkazného bremena, preukázalo, nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že ak odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu porušuje právo Únie, ale výrok tohto rozhodnutia sa zdá byť dôvodný z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia a musí sa vykonať nahradenie odôvodnenia.[18] Tak je to aj v prejednávanej veci z dôvodov, ktoré teraz vysvetlím.

63. Záujem na konaní je podstatnou a prvou podmienkou každej žaloby o neplatnosť podanej fyzickou alebo právnickou osobou podľa článku 263 ZFEÚ a je rovnako nevyhnutný v prípade, že Všeobecný súd môže napadnuté rozhodnutie nielen zrušiť, ale ho aj zmeniť tak, ako je stanovené v článku 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001. Existencia takého záujmu predpokladá, že zrušenie napadnutého aktu môže samo osebe vyvolať právne následky, a teda môže svojím výsledkom priniesť prospech tejto osobe.[19]

64. Okrem toho, ako uviedol Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, záujem na konaní musí existovať nielen v štádiu podania žaloby, ale musí pretrvávať až do vyhlásenia súdneho rozhodnutia.[20]

65. V prejednávanej veci je jasné, že v čase podania žaloby mala Indo European Foods záujem na zrušení sporného rozhodnutia. Týmto rozhodnutím totiž odvolací senát EUIPO zamietol jej námietku podanú podľa článku 46 nariadenia 2017/1001. Výsledkom zrušenia tohto rozhodnutia teda pre ňu mohla byť výhoda v tom zmysle, že odvolací senát EUIPO musel námietku znova preskúmať, pričom výsledok tohto preskúmania mohol byť pre Indo European Foods priaznivý.

66. Treba teda určiť, či vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie môže zmeniť toto konštatovanie.

67. Na tento účel treba podľa EUIPO určiť, či zápis spornej prihlášky ochrannej známky Európskej únie napriek uplynutiu prechodného obdobia stále môže poškodzovať právne záujmy spoločnosti Indo European Foods, čo Všeobecný súd neurobil. Vzhľadom na osobitnú povahu námietkového konania, základnú funkciu ochrannej známky, zásadu teritoriality a jednotný charakter ochrannej známky nemôže v prípade zápisu napadnutej ochrannej známky Európskej únie existovať konflikt medzi touto ochrannou známkou a právom, ktorého sa dovoláva Indo European Foods, z miestneho ani časového hľadiska. Z toho vyplýva, že odpoveď na túto otázku je nevyhnutne záporná a vedie k zániku záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní.

[18] Rozsudok zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 48).

[19] Rozsudky zo 4. júna 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25), a z 13. júla 2023, D & A Pharma/EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, body 43 a 44).

[20] Bod 25 napadnutého rozsudku. Pozri tiež rozsudky zo 4. júna 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisia (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25); zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55), ako aj z 20. decembra 2017, Binca Seafoods/Komisia (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 44).

68. Zastávam však názor, že odpoveď na túto otázku nie je relevantná na určenie, či pretrváva záujem na konaní s cieľom domáhať sa zrušenia sporného rozhodnutia na Všeobecnom súde.

69. Na úvod chcem poukázať na to, že existencia záujmu na konaní v čase podania žaloby na Všeobecný súd nezávisela od toho, či zápis ochrannej známky mohol poškodiť právne záujmy spoločnosti Indo European Foods. Preto je pre mňa ťažké pochopiť, prečo by to tak malo byť v prípade pretrvávania tohto záujmu.

70. Domnievam sa ďalej, že cieľom otázky, ktorú položil EUIPO, je v prvom rade určiť, či má Indo European Foods v konaní na EUIPO záujem na podaní námietky proti zápisu ochrannej známky Európskej únie. Konkrétne odpoveď na túto otázku závisí od posúdenia námietky zo strany EUIPO. Záporná odpoveď nevyhnutne znamená zamietnutie námietky zo strany EUIPO, ale nemôže to znamenať, že Indo European Foods nemala záujem napadnúť toto rozhodnutie na Všeobecnom súde a dosiahnuť jeho zrušenie.

71. Inými slovami, otázku, či zápis napadnutej ochrannej známky Európskej únie môže zasahovať do právnych záujmov spoločnosti Indo European Foods, musí v prvom rade preskúmať EUIPO, a preto môže podľa môjho názoru predstavovať hmotnoprávnu otázku v rámci žaloby o neplatnosť, ktorá musí byť predmetom preskúmania zákonnosti. Táto otázka však nemôže podmieniť prípustnosť tejto žaloby.

72. V tejto súvislosti zdôrazňujem, že samotný EUIPO na pojednávaní uznal, že námietku proti prihláške ochrannej známky Európskej únie, podanú po uplynutí prechodného obdobia, ktorá je však založená na skoršom práve v Spojenom kráľovstve, EUIPO vyhlási za neprípustnú, ale Všeobecný súd by mal vyhlásiť žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia za prípustnú, hoci je zjavne nedôvodná. Za týchto podmienok nie je dôvod dospieť k záveru, že obdobná žaloba, o akú ide v prejednávanej veci, je neprípustná, ak skoršie právo, na ktorom je založená námietka podaná na EUIPO, na začiatku existovalo, ale v priebehu konania zaniklo.

73. Nakoniec si myslím, že podmienenie pretrvávania záujmu na konaní tým, či zápis ochrannej známky mohol poškodiť právne záujmy spoločnosti Indo European Foods napriek vystúpeniu Spojeného kráľovstva z Únie, by viedlo k obchádzaniu judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej Všeobecný súd nemôže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu z dôvodov, ktoré vznikli po prijatí tohto rozhodnutia.[21]

74. Ako uviedol EUIPO na pojednávaní, zamietnutie žaloby podanej na Všeobecný súd z dôvodu neprípustnosti by viedlo k zápisu napadnutej ochrannej známky EÚ, pričom EUIPO by nemusel prijať nové rozhodnutie.

75. Z toho vyvodzujem, že za týchto okolností zápis napadnutej ochrannej známky Európskej únie už nevyplýva z dôvodov, na ktorých bolo pôvodne založené sporné rozhodnutie, ale zo skutočnosti, že tento zápis nemôže poškodiť záujmy spoločnosti Indo European Foods v dôsledku vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie.

76. Keďže však táto udalosť nastala po prijatí sporného rozhodnutia, nemôže viesť k dodatočnému odôvodneniu jeho prijatia.

[21] Rozsudok z 11. mája 2006, Sunrider/ÚHVT (C-416/04 P, EU:C:2006:310, bod 55), a uznesenie z 30. júna 2010, Royal Appliance International/ÚHVT (C-448/09 P, EU:C:2010:384, body 43 a 44).

77. Za týchto podmienok zastávam názor, že druhú časť jediného odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

78. Pre úplnosť musím tiež uviesť, že ak by bolo potrebné – čo však nie je tak – na preukázanie pretrvávania záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní určiť, či zápis napadnutej ochrannej známky Európskej únie mohol zasiahnuť do jej právnych záujmov, na rozdiel od toho, čo tvrdí EUIPO, by tiež bolo potrebné odpovedať na túto otázku kladne.

79. Článok 11 ods. 2 nariadenia 2017/1001 totiž stanovuje, že primeranú náhradu škody možno požadovať za skutky uskutočnené po zverejnení prihlášky ochrannej známky EÚ, ktoré by po zverejnení zápisu ochrannej známky boli na základe tohto zverejnenia zakázané. Podľa spoločnosti Indo European Foods toto ustanovenie môže majiteľovi spornej ochrannej známky umožniť podať žalobu pre porušenie práv v Spojenom kráľovstve z dôvodu skutkov, ku ktorým došlo medzi zverejnením prihlášky spornej ochrannej známky a uplynutím prechodného obdobia.

80. Je pravda, že výkon práva majiteľa napadnutej ochrannej známky Európskej únie, ktorým je domáhať sa primeranej náhrady škody, je v takejto situácii hypotetický. Nič to nemení na tom, že existencia tohto práva podľa môjho názoru postačuje na odôvodnenie záujmu spoločnosti Indo European Foods na konaní, keďže predpokladá, že táto spoločnosť môže byť povinná zaplatiť takúto primeranú náhradu.

81. Ani jedno z tvrdení EUIPO v tejto súvislosti nemôže spochybniť tento záver. Pokiaľ ide na jednej strane o tvrdenie, podľa ktorého si nárok na primeranú náhradu škody možno uplatniť len voči subjektom, ktoré neboli nositeľmi skorších práv, čo vylučuje Indo European Foods, zdá sa mi trochu rozporuplné. Znamenalo by to totiž, že v rámci námietkového konania by EUIPO mohol rozhodnúť, že Indo European Foods nie je nositeľom starších práv, a zamietnuť námietku proti prihláške ochrannej známky Európskej únie, pričom by zároveň pripustil, že v rámci vnútroštátneho konania o priznaní primeranej náhrady škody sa táto spoločnosť môže odvolávať na vlastníctvo skorších práv.

82. Pokiaľ ide na druhej strane o tvrdenie, podľa ktorého primeranú náhradu škody možno požadovať len za skutky, ktoré by boli zakázané „na základe zverejnenia zápisu“, čo vylučuje skutky, ku ktorým došlo v Spojenom kráľovstve, keďže táto krajina už v čase zápisu nebola členským štátom Únie, podľa môjho názoru je v rozpore s cieľom článku 11 ods. 2 nariadenia 2017/1001.

83. Cieľom tohto ustanovenia je totiž zmierniť skutočnosť, že ochranná známka Európskej únie nie je vynútiteľná voči tretím osobám pred zverejnením prihlášky, aby sa odo dňa podania tejto prihlášky priznala určitá forma ochrany. Inými slovami, pred zverejnením zápisu ochrannej známky Európskej únie požíva táto ochranná známka právnu ochranu, čo je odrazom skutočnosti, ako zdôraznil generálny advokát Wathelet, že normotvorca sa domnieva, že ochranná známka Európskej únie je už v štádiu nadobudnutia hodná ochrany.[22] Súdny dvor tak rozhodol, že článok 11 ods. 2 nariadenia 2017/1001 stanovuje právo na primeranú náhradu škody s cieľom priznať prihlasovateľovi ochrannej známky určitú mieru ochrany v období medzi dátumom zverejnenia prihlášky, teda dátumom, od ktorého sa táto prihláška považuje za známu tretím osobám, a dátumom zverejnenia jej zápisu.[23]

[22] Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, bod 44).

[23] Rozsudok z 22. júna 2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, bod 38).

84. Výklad tohto ustanovenia, ktorý navrhuje EUIPO, by však znemožnil získať akúkoľvek primeranú náhradu škody za skutky uskutočnené pred zverejnením zápisu ochrannej známky EÚ na území členského štátu z dôvodu následného vystúpenia tohto štátu z Únie pred zápisom, a teda by bránil ochrane ochrannej známky EÚ aspoň počas obdobia medzi podaním prihlášky a vystúpením tohto členského štátu z Únie v čase, keď je právo Únie stále uplatniteľné, čo by bolo v rozpore so samotným cieľom tohto ustanovenia.

85. Preto zastávam názor, že Indo European Foods skutočne mala pretrvávajúci záujem na konaní počas konania na Všeobecnom súde.

C. O tretej časti jediného odvolacieho dôvodu: účinky na konanie na EUIPO

86. V tretej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 27 napadnutého rozsudku uložil odvolaciemu senátu povinnosť nezohľadniť právne účinky uplynutia prechodného obdobia na prejednávanú vec, keďže v rámci nového posúdenia po prípadnom zrušení sporného rozhodnutia by bol EUIPO nútený neskúmať, či má Indo European Foods naďalej záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia námietkového oddelenia, a teda by musel preskúmať námietku na základe konfliktu medzi právami, ktorý nemôže nikdy vzniknúť.

87. Také tvrdenie však podľa môjho názoru nie je účinné ani nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

88. Ako som uviedol v rámci analýzy druhej časti jediného odvolacieho dôvodu, prípustnosť žaloby o neplatnosť sporného rozhodnutia podanej na Všeobecný súd nezávisí od toho, či pretrváva záujem spoločnosti Indo European Foods na zamietnutí zápisu napadnutej ochrannej známky.

89. Táto otázka je relevantná len v priebehu konania na EUIPO, ale nemá vplyv na právo spoločnosti Indo European Foods domáhať sa zrušenia sporného rozhodnutia. Všeobecný súd totiž nemôže predvídať výsledok opätovného preskúmania námietky zo strany EUIPO na účely rozhodnutia o prípustnosti žaloby o neplatnosť, lebo v opačnom prípade, ako som zdôraznil, by odôvodnil prijatie tohto rozhodnutia dôvodmi, ktoré vznikli po prijatí tohto rozhodnutia, čo je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora. [24]

90. Preto aj za predpokladu, že vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie by mohlo viesť odvolací senát EUIPO k zamietnutiu námietky, [25] k tomuto záveru musí dospieť odvolací senát, a nie Všeobecný súd v rámci skúmania prípustnosti žaloby. [26]

91. Tretiu časť jediného odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť ako neúčinnú.

VII. Návrh

92. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odvolanie zamietol.

[24] Pozri body 70 a 71 vyššie.

[25] Súdny dvor o tejto otázke ešte nerozhodol a je predmetom veci C-337/22 P, EUIPO/Nowhere, ktorú Súdny dvor prejednáva.

[26] Keďže samotné také rozhodnutie môže byť predmetom novej žaloby o neplatnosť, pričom by nemohla byť spochybnená jeho prípustnosť, ako EUIPO pripustil na pojednávaní.